

ΒΗΜΑ 14. IV. 65

ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΧΙΛΤΟΝ
ΜΕΡΛΙΝ
ΑΣΤΟΡ

Τρεις ατομικές εκθέσεις

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ • ΚΑΙΤΗ ΑΝΤΥΠΑ • Δ. ΜΥΤΑΡΑΣ

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ Βασιλείου έρχεται με την έκθεσή του στη «Γκαλερί Χίλτον» να μάς εξιστορήσει ακόμη μερικές από τις νοσταλγικές έντυπώσεις και συνειρμούς που τον κατέχουν τα τελευταία χρόνια. Στην μυθολογία του, εκτός από την Πόλη των Αθηνών που είναι πάντα μία περιοχή ιδιαίτερα γοητευτική γι' αυτόν, η Έρετρια αντικατέστησε φέτος την Αίγινα και έδωσε στον Βασιλείου με το επίπεδο τοπίο της την ευκαιρία να περιγράψει κι' άλλες απ' τις μοναχικές του άκρογαλιές.

Η ζωή γύρω στον Βασιλείου γίνεται ένα σκηνικό οικείο, θέλεγε κανείς οικογενειακό, μιά κι' ανάμεσα στις φιγούρες που κατοικούν τα έργα του συχνά ξεχωρίζουμε σε σχέδια ή φωτογραφική απεικόνιση τον ίδιο τον ζωγράφο και την οικογένειά του. Τα αντικείμενα που δια-

της μοιάζουν να έχουν κι' όλα βρει την πραγμάτωσή τους σε άλλα μέσα και υλικά, συγκεκριμένα στη γλυπτική. Οι μορφές ή τα άνεικονικά σχήματα της 'Αντύπα θυμίζουν έμμεσες έντυπώσεις από με-

μπορούν δυστυχώς να υπερνικήσουν μιά σχεδιαστική δυσκαμψία και κάποια ζωγραφική ανέχεια που την χαρακτηρίζουν.

Ο ζωγράφος Δημήτρης Μυταράς έκθέτει στην Γκαλερί «'Αστωρ» μιά σειρά από μελέτες γύρω στο θέατρο, που σχεδίασε στη διάρκεια της παραμονής του στο Παρίσι και έδω μετά την επιστροφή του.

Η σχεδιαστική και χρωματική απόσταση αυτών των μικρών έργων σε τέμπερα ή μελάνι, έχουν αναμφισβήτητα πολλές από τις αρετές που χαρακτηρίζουν τη δουλειά του Μυταρά: σχήματα κλειστά, χρώματα με βάρος και εσωτερικότητα. Η επιτυχία όμως μιάς θεατρικής φορεσιάς έχει και άπειρες σκηνογραφικές κομψότητες, μιάς φαντασίας λαμ-

Της ΕΦΗΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

περής και εφευρετικότητας. Μ' αυτές τις βάσεις δε μπορούμε να πούμε πως τα σχέδια του Μυταρά είναι αποκαλυπτικά. Ιδιαίτερα αυτό ισχύει όταν καταπιάνεται με το γαλλικό θέατρο, όπου η ύπαρξη μιάς εκπληκτικής παράδοσης κάνει το έγχειρημα πάρα πολύ δύσκολο. Αντίθετα, όταν εμπνέεται από βυζαντινά θέματα, όπως «Τό παιχνίδι της τρέλλας και της φρονιμάδας», που δούλεψε για το Θέατρο Βορείου Ελλάδας, βρίσκεται πιο κοντά στο θέμα της βυζαντινής σκευής, στο «σχήμα» της Ιερατικότητας, στο ψηφιδωτό των χρωμάτων. Το ίδιο ισχύει και για τον «Ερωτόκριτο» του Κορνάρου.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχουν τα λίγα σκηνικά που παρουσιάζει παράλληλα. Έδώ δίνεται η ευκαιρία στον Μυταρά να δείξει πόσο ανεπτυγμένο έχει το αίσθημα της σύνθεσης και της σωστής διάρθρωσης του χώρου.

● «Ζάππειο», ένας από τους πίνακες που έκθετεί ο Σπύρος Βασιλείου στην Γκαλερί «Χίλτον»

λέγει, μεταθέτει ή αποξενώνει από το περιβάλλον τους για να τους δώσει μιά άλλη σημασία, δεν διασπούν την τάξη, πολλές φορές αραιοποιημένη ή θεατρική, που έχει επιβάλλει εικονογραφικά ο Βασιλείου. Υπόνοιες σουρρεαλισμού χρωματίζουν όπως πάντα την έκλογή. συνδυασμό και προβολή αυτών των αντικειμένων. Φέτος η παλιοκαιρία λάμπα, ή κουνηστή καρέκλα ή το κλουβί παίρνουν τη θέση της ραπτομηχανής, του ποδηλάτου κλπ. Την πάντοτε διάφανη και ακίνητη ατμόσφαιρά του τονίζει με τη γνωστή του μαστοριά στο χειρισμό των υλικών και στη χρησιμοποίηση των χρωμάτων του. Το ήσυχό αυτό κλίμα δεν αναστατώνεται ούτε από αλληγορίες ούτε από τα δειλά κολλάζ. Αν ο σκοπός, που πολλές φορές διαφαίνεται στο έργο του, να ξαναπλάσει νοηματικά ένα κόσμο και γενικότερα να προχωρήσει με μέσα το ξάφνιασμα ή την υποβολή σε μιά άλλη πραγματικότητα είναι ακόμη αρκετά μακριά, ο Βασιλείου έχει από την άλλη κατορθώσει να δώσει στα πράγματα τά κατασκευασμένα από ανθρώπινα χέρια μιά παρουσία Ισάβια με τα φυσικά αντικείμενα και μεταχειρίζεται την ύπαρξή του στην ζωγραφική με πλήρη Ισοτιμία.

Μιά έκλογή από έργα της των τριών τελευταίων χρόνων παρουσιάζει η 'Αντύπα στην πρώτη ατομική της έκθεση στην Αθήνα, στην Γκαλερί Μέρλιν.

Οι πηγές όπου άντλει τις ιδέες

ταλλικές ή άλλες κατασκευές. Στην έκτέλεση των έργων της αυτών, η γραφική επιμέλεια και η χρωματική λιτότητα που παρατηρούμε δεν

● Δημήτρη Μυταρά: «Σπουδή για τον Μάκβεθ»

● Ο «Τρελλός Βασιλιάς», έργο της Καίτης 'Αντύπα.

Με τους «'Οραματίζομαι»

